

דברכה ממש, מהו הר בית יי', היה ליה למכות הכהן, והיה אחרית הימים בכון יהיה בראש החרים. מהו באחרית הימים בכון יהיה הר בית יי'. אמר ליה, לאחרית הימים איה אילנא פלא, מרישיה ועד סיפיה, והוא אילנא טוב ורע. אתה קרא לבררא באחרית הימים, ואפיק הר בית יי', דא טוב בלבד רע. הר בית יי' ודאי דלית תפון חולקא לסתרא אחרת, דהא אתבריר הר בית יי', מגו אילנא דאיתו אחרית הימים. ודא איה כוס דברכה, דאיתו בכון בראש החרים.

אמר רבי יוסי, זפאה ארחה דא, זוכינא להאי מלאה. אמר ליה ממא שמעת לה. אמר ליה, יומא חדא הוינא אויל בארחא, ישמענא וחמיגנא ליה לרבות המונגן סבא, (נ"א לרבי שמואל) דהוה דריש להאי קרא לרבי אחא, ובzion דשמענא חדיגנא ביה, ונטירגא ליה צריך בכנפה דלבושאי, שלא יתעדி מנא לעלמיין. אמר ליה, ודאי מלאה קדיישא דא, מבהירו דבוציבא קדיישא אתנהיר. זפאה דרא, דקיימי עלמא וסמכוי, שרין בגויה. ואי אננת צרירת להאי מלאה בקשרא חדא שלא יתעדי מינה. אנא אצורך לה בתלתין, או באربعין קשרין בכיסאי, שלא יתעדי מינאי לעלמיין. (כאן חסר).

על היה מלא דאתמי קודשא בריך הוא למשה, בגין

דֹּאֲף עַל גַּב דִּיְשָׂרָאֵל חָבֵין קְמִיה בְּכָל דָּרָא וְדָרָא, לֹא בְּעֵי מָאוֹ דִּיְמָא עַלְיָהוּ דְּלָטוֹרִין. מְגֻלָּן. מְהוֹשָׁעַ, דְּכַתִּיב, (הוֹשָׁעָא) תְּחִלָּת דָּבָר יְיָ בְּהֹשָׁעַ, הָא אָוּקְמוֹתָה מְלָה. וְעַל דָּא (הוֹשָׁעָב) וְהָיָה מְסֻפָּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל פְּחוֹל הַיּוֹם וְגוֹ'. וּבְגִינַּן דָּא בְּרִיךְ לוֹן בְּכָמָה בְּרֶפֶאנָן, לְאַהֲדָרָא בְּתִיּוֹבְתָא, וְלֹא תָּבִא לוֹן לְגַבְיוֹן אֲבוֹהוֹן דְּבָשְׂמִיא, וְלֹא אַעֲדִי מַתְמָן, עַד דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא מְחֻל עַל חֹובְיִיהוּ, וְאַתְגִּיקִיאוּ קְמִיה.

אֵלֵיָהוּ מָה בְּתִיב בֵּיה, (מלכים א ט) וַיָּבֹא וַיֵּשֶׁב תְּחַת רְתָם אֶחָד וְגוֹ', אָמַר מְאֵרִיה דְּעַלְמָא, אַתְתָּא חֶדָּא שְׁדָרָת לוֹן לִישָׂרָאֵל, וְדָבָרָה שָׁמָה, דְּכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ד) וְהִיא יוֹשֶׁבֶת תְּחַת תִּמְרָה דְּבָוָרָה. דָּא הוּא רְתָם, וְאַהֲדָרָת לוֹן לְמַיִּטָּב, דְּכַתִּיב, (שׁוֹפְטִים ח) עַד שְׁקָמְתִי דְּבָוָרָה. וְאַנְאָעָלִית בִּינְיִיהוּ, וְאַכְּרוֹזִית קְמִיהוּ וְלֹא יְכִילֵּנָא.

עַד דְּהֹוָה יִתְיַבָּב, אַתְגָּלֵי עַלְיָה קוּדָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא, אָמַר לֵיהֶ מָה לְךָ פָּה אֵלֵיָהוּ, בְּקָדְמִיתָא קָא הוּא תִּמְקְטְּרָגָא וּמְקַנֵּי עַל בְּרִית, וּמְדַחְמִינָא בְּךָ דְּקָנִית עַלְיָה בְּהַהְוָא בְּרִית, נְטָלִית לֵיהֶ בְּרָעוֹ דְּמָשָׁה, וְיִהְיֶנֶּא לְךָ, עַד דְּמָשָׁה (ר"ב ע"א) הוּה אָמַר (בְּמִדְבָּר ס) הַגְּנִיבָא בּוֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. הַשְׁתָּא דָאַיְהָ דִּילָה, לֹא אַתְּחֹזֵי לְךָ לְקָטְרָגָא עַלְוִי, הוּה לְךָ לְמַשְׁבָּק קְנוּיָךְ לֵי, כָּמָה בְּקָדְמִיתָא דְּהֹוָה דִּילָי,

שְׁבָקְנָא לִיה לִידָא אַחֲרָא, וְלֹא קְטַרְיְגָנָא עַלּוֹ.
 מה לך פה, מאי פה. ברית קיימת, פה יי' אהוה. כיון
דְּלֹא בָּעָת לְשִׁבְקָא לֵי פָמֶה, יתוב באתר דההוא
פָוֶמֶא. תָּנָן, בְּהַהְיָא שְׁעַתָּא, אַתְעַבֵּר מִפְּגִיה הַהְוָא נְבוֹזְנוֹא
דִּיחָב לִיה מְשָׁה. דתנן, מאי דכתיב, (מלכים א ט) **וַיַּלְך בְּכָח**
הַאֲכִילָה הַהְיָא וְגוֹ. עד הר האלים חורבה. **לְמַתְבָּע**
מַתְמָן, וב' **מַתְמָן הַוָּה בְּעֵי.** אלא **לְמַתְבָּע בְּמַלְקָדְמַיִן,**
מִהַהְוָא דִּירִית בְּהַר הָאֱלֹהִים, ברית דא. פנחים הויא
אֵלָיו, וְדָאֵי בְּדַרְגָּא חָדָא. אמר ליה משה, לית אנט
יָכִיל לְקַבְלָא מְנָאי, אלא זיל **לִינּוֹקְיָהו דִּישָׂרָאֵל,**
וּמְאִבְנָו תְּרוֹת, ואינון יהבי לך, וכף הוא עביד. (חסר).
כַּמָּה טִיבו עֲבִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכָל דָּרָא וְדָרָא
לִישָׂרָאֵל. תא חזוי, מה כתיב, (מיכה ז) **וְאַשְׁלַח לְפִנֵּיךְ**
אֶת מְשָׁה אַהֲרֹן וּמְרִים. והא **כַּמָּה נְבִיאֵי הָוּ לְבָתֵּר מְשָׁה,**
(דף ק"צ נ"ב) **וְאַשְׁלַח לְפִנֵּיךְ אֶת מְשָׁה אַהֲרֹן וְאֶלְעֹזֶר וּפְנַחַס**
יְהוֹשֻׁעַ וְאֵלָיו וְאֶלְישָׁע, וכמה שאר צדיקין וחסידין מבעי
לְיה. אלין תלתא אמא. אלא אמר קוידשא בריך הויא,
עַמִּי, בְּנִי, אמא לא תדרון לכל טבין דעבדית לכוי.
דְּשָׂדְרִית לְכוּ לְמְשָׁה אַהֲרֹן וּמְרִים.

לְמַלְך בָּשָׂר וְדָם, דאית ליה מדינה, ושדר לגבה,
גּוּבְרִין, אַפְרָכִין רְבָרְבָּגִין, דיהון מנהלי עמא,

ומעִינֵין בָהוּ, וּבְדִיבְרֵיהָ. מִן אַצְטְרִיךְ לְמַהֲיוֹ זָקָוק
בְמְזוֹנֵיהָ, בְמַלְיָן דִּיצְטְרָכוֹן. לֹא עַמָּא דְמִדְגַּתָּא, בַעַל
כְּרָחִיָּהוּ יַצְטְרִכוּ לְעִינָא בָהוּ, וְלִמְיהָב לְהוּ יִקְרָא.

שְׁדָרִית לְמַשָּׁה, אֵיהוּ אִיִּתִי קְמִיְיכּוּ מִן לְמִיכָּל, וּנְהִיל
לְכוּ וּלְבָנֵיכּוּ וּלְבָעֵירֵיכּוּ, וְאַשְׁתַדֵּל בְּדִינֵיכּוּ,
(ס"א בְמְזוֹנֵיכּוּ) וּבְכָל מָה דְאַצְטְרִיךְ לְכָפֶר. שְׁדָרִית לְאַהֲרֹן,
אִיִּתִי (ס"א לְבוּ עֲנֵנוּ) הַיְכָלֵין דְעַבְנֵי יִקְרָר לְחַפְאָה עַלְיִיכּוּ,
כְמַלְכֵין. אָסְחֵי לְכוּ בְטַלֵּי יִקְרָר, דְלֹא אַתְרַקְבּוּ לְבִוִּישִׁיכּוֹן
וּמְגֻעְלִיכּוֹן, וְהֵוו מַתְחָדְשֵׁי בְכָל יוֹמָא. שְׁדָרִית לְמִרְמִים,
אִיִּתִיאָת בִּירָא לְאַשְׁקָאָה לְכוּ, וְשִׁתְיִתְוֹן אַתְוֹן וּבָעֵירְכוֹן.
אִינּוֹן יַהְבּוּ לְכֹונָן, וּמְדַלְהֹן אַכְלָתּוֹן וְשִׁתְיִתְוֹן, וַיִּתְיִבְתּוֹן
בְחַוְפָאָה דִיקָר דְלָהֹן. וּמְדַלְכּוֹן לֹא יַהְבְּתּוֹן לוֹן. וְלֹא עוֹד,
אַלֵּא דְאַשְׁתַדְלוֹ עַלְיִיכּוֹן, וּגְטַלוּ עַל צְוֹאִירִיהֽוֹן מְטוֹלִיכּוֹן,
וְתוֹיתּוֹן מְחִרְפִּין וּמְגַדְפִּין לוֹן.

אמֶר רַבִּי יוֹסֵי, לֹא הוּה אָבָא רְחַמֵּן עַל בְּנוֹי בְּקוֹדְשָׁא
בְּרִיךְ הָוּא, וּקְרָא הָוּא דְכַתִּיב, (מלכים א ח) לֹא נִפְלֵ
דְבָר אֶחָד מִפְלֵל דְבָרוֹ הַטּוֹב וְגַוּ. תָא חֹזֵי רְחַמֵּנוּ דִילִיהָ,
אַלֵּו אָמַר לֹא נִפְלֵל דְבָר אֶחָד מִפְלֵל דְבָרוֹ וְלֹא יִתְיִיר, נַחַ
לְעַלְמָא דְלֹא אַתְבָּרִי. אָבֵל מְדֹאמֶר מִפְלֵל דְבָרוֹ הַטּוֹב,
וְאַפִּיק בִּישׁ לְאַחֲרָא, דְהָא מֵלה דְבִישׁ לֹא בָעֵי לְמַעַבְדָה.
וְאַפְ על גַב דְאֲגָזִים, וְאָרִים רְצִוָּה, אַתָּת אַמָּא

וְאִתְקַפֵּת בְּדַרְוֹעִיהָ יְמִינָא, וְקִם רְצֹועָה בְּקִיּוּמִיהָ, וְלֹא
בְּחִית לְתַתָּא, וְלֹא אֲתַעֲבֵיד, בְּגַין דְּבָעִיטָא חֶדָא הָוֹ
תְּרוּוּיִיהָ, אֲיוֹ דְּאָגָזִים, וְאֲיוֹ דְּאַחֲדִת בִּימִינִיהָ.
וְאֵי תִּמְאָ מְנֻלָּן. מִמְלָה דְּאֵיהָ בְּאַתְגָּלִיא, דְּכַתִּיב לְהָ רְדָ
כַּי שְׁחַת עַמְּךָ, שְׁרֵי לְאַרְמָא רְצֹועָה, וּמְשָׁה דְּלֹא הָוֹ
יְדַע אֲרָחָא דְּאָמָא, שְׁתִיק. כִּיּוֹן דְּחַמָּא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוֹ
בָּךְ, אֲנַקֵּד לְיִהְ, וּבְטַש בֵּיהְ וְאָמֵר וּעְתָה הַבִּיחָה לִי, מִיד
אֲרַגְּשֵׁשׁ מְשָׁה, וְאַחֲד בְּדַרְוֹעִיהָ דְּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הָוֹ,
דְּכַתִּיב זָכוֹר לְאַבְרָהָם, דְּאָ דְּרֹוּעִיהָ יְמִינָא, וּבְגַין כַּךְ לֹא
בְּחִית רְצֹועָה.

וְאֵי תִּמְאָ אָמָא דְּאֵיהָ רָגִילָה לְאַחֲדָא בְּרְצֹועָה
דְּמַלְכָא, אָנוּ הָוֹת, דְּשַׁבְקָת מָלָה לְמְשָׁה. שָׁאַלְנָא
וְאִמְנָא וְהָא לֹא יְדַעַנָּא בְּרִירָא דְּמָלָה, עַד דְּגַתְוִי קְמִיהָ
דְּבוֹצִינָא קְדִישָׁא. כִּד אָתוֹ לְקְמִיהָ דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, חַמָּא
בְּאַנְפִּיְהָוּ סִימָן. אָמֵר עַולְוֹ בְּגִי קְדִישֵׁין, עַולְוֹ רְחִימִין
דְּמַלְכָא, עַולְוֹ רְחִימִין דִּילִי, עַולְוֹ רְחִימִין אַלְיִין בָּאַלְיִין.
דְּאָמֵר רַבִּי אָבָא, כָּל אַלְיִין חַבְרִיָּא, דְּלֹא רְחִימִין אַלְיִין
לְאַלְיִין, אַסְתַּלְקוּ מַעַלְמָא עַד לֹא מַצְאָ זְמַנְיִיהָ,
כָּל חַבְרִיָּא בִּיּוּמוֹי דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן, רְחִימָוּ דְּגַפְשָׁא וּרְוִיחָא
הָוֹת בְּגִינִּיהָוּ, וּבְגַין כֵּה בְּדָרָא דְּרַבִּי שְׁמַעוֹן בְּאַתְגָּלִיא
הָוֹת, דְּהָוֹת אָמֵר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כָּל חַבְרִיָּא דְּלֹא רְחִימִין

אלין לאילין, גַּרְמִין דְּלֹא לִיהְךְ בָּאָרֶחָ מִישָּׁר. וְעוֹד
דְּעַבְדִּין פְּגִימָו בָּה, דְּהָא אָוֹרְיִיתָא רְחִימָו וְאֲחוֹה וְקַשּׁוֹט
אֵיתָ בָּה. אָבָרָהָם רְחִים לִיצָּחָק, יְצָחָק לְאָבָרָהָם, מִתְחַבְּקוּ
דָּא בְּדָא, יְעַקְבּוּ תְּרוּוֹיִיהוּ אֲחִידָן בַּיה, בְּרְחִימָו, וּבְאֲחוֹה,
יְהִבְין רְוִיחִיהוּ דָּא בְּדָא. חַבְרִיאָה פְּהַהְוָא דַוְגָמָא
אֲצְטְּרִיכָו, וְלֹא לְמַעַבְדָ פְּגִימָו.

כִּיוֹן דְּחַמָּא סִימָן בְּאַנְפְּיִיהִי, וְאָמָר לֹוֹן הַכִּי. אָמָרוּ לִיהְ
וְקָדָאי רְוִיחָ נְבוֹאָה שְׁרָא עַל בְּוַצְבָּהָ קְדִישָׁא, וְהַכִּי
אֲצְטְּרִיךְ לֹוֹן לְמַנְדָע. בְּכָה רְבִי שְׁמַעְוֹן וְאָמָר, חַד מֶלֶה
מַאֲיָנוּ מַלְיָנוּ דְּלִחְישׁוּ לֵי מַגּוֹ רִישָׁ מִתְּבִתְתָּא דְּגַנְתָּא
דְּעַדְנוּ, דְּלֹא אָמָרוּ בְּאַתְגָּלְיָא מֶלֶה דָא סְתָרָא אֵיהִ,
וְאַיְמָא לְכֹו בְּנֵי רְחִימָאִי, בְּנֵי רְחִימָין דְּגַנְפְּשָׁאִי, מָה
אַעֲבִיד, אָמָרוּ לֵי בְּלִחִישָׁא, וְאַנְאָ אַיְמָא בְּאַתְגָּלְיָא.
וְלֹזְמָבָא דְּבָחָמִי אַגְּפָיִן בְּאַנְפְּיִין, (ד"ה קצ"א ט"א) כָּל אַנְפְּיִין
יִסְתְּמִכּוּן בְּדָא.

בְּנֵי. חֻבָּא דְּעַבְדוּ (ערב רב) עַמָּא דְּלִבְרָה. וְאַשְׁתַּתְּפָו בַּיה
עַמָּא קְדִישָׁא, בְּאַמָּא חָאָבוּ, דְּכַתִּיב קָוָם עַשְׂה לְנוּ
אֱלֹהִים, אֱלֹהִים וְדָאִי. כְּבָוד יְשָׁרָאָל דָא, אֵיהָו דְּשָׁרִיא
עַלְיָהוּ בְּאַמָּא עַל בְּנִין, וְדָא הוּא רֹזָא דְּכַתִּיב, (תְּהִלִּים קו)
וְיִמְרוּ אֵת כְּבָודָם בְּתַבְנִית שָׂור. דָא כְּבָודָם דְּיְשָׁרָאָל,
אַמָּא דְּלִהְוֹן. וְדָא הוּא דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹאֵל אַד) גַּלְהָ כְּבָוד.

דָּגְרָמָיו לְשִׁכְנַתָּא דְּאַתְגָּלֵי בְּגִלוֹתָא עַמְּהוֹן. וְעַל דָּא
וַיִּמְירְוּ אֶת כְּבָודָם, בָּמָה. בְּתִבְגִּית שָׂוֶר.
הַכָּא אֲיַהוּ רְזָא דְמַלָּה, פָּא חִזְיָה, לְתַתָּא גַּו שְׁמָרִים
הַחֲמָרָא, דְוַרְדִּין בִּישְׁין, נְפָק חַד עַרְעוֹרָא,
מַקְטַּרְגָּא, מַזְיְקָא קְדֻמָּה, וְאֲיַהוּ בְּרַזְא דִיּוֹקָנָא דָאָדָם.
בְּדַ קְרִיב לְגַו קְדָשָׁא. כִּיּוֹן דָא תַּעַבֵּר מַתְמָן, וְבָעֵי לְבִנְחַתָּא
לְתַתָּא. בָּעֵי לְאַתְלַבְשָׁא בְּלִבְוֹשָׁא, לְנַזְקָא עַלְמָא. וּבְנִחְיָה
הַוָּא וַרְתִּיכְוִי. וְלִבְוֹשָׁא (קצ"ג ע"ב) קְדֻמָּה דְקָא נְקִיט,
תִּבְגִּית שָׂוֶר, דִיּוֹקָנָא דְשָׂוֶר, וְקְדֻמָּה לְנַזְקִינָן מַאֲינָנוּ
אַרְבָּע, שָׂוֶר אֲיַהוּ. וְאַיְנוּן אַרְבָּע (ק"ח ע"א) אֲבוֹת לְנַזְקָא
עַלְמָא. וּכְלָהּוּ תַלְתָּא דְאֲבוֹת נַזְקִינָן בֶּר שָׂוֶר, בְּלָהּוּ
דִילִיה, וְעַל דָא בְּתִיב, וַיִּמְירְוּ אֶת כְּבָודָם בְּתִבְגִּית שָׂוֶר.
מָהוּ אָוֶל עַשְׁבָּה. הָא דְרַשְׁיָנוּ בֵיהֶה. אָבָל עַקְרָא דְמַלָּה,
מַתְמִצִּית דְלָחִם וְשִׁבְעָה זִינִי דָגָן, לִית לִיהְ בְּהָוּ
חַוְלָקָא. וּבְגִינִי כֵּה, אִימָא לֹא הָוֹתָתָה תִּמְןָן, וְלֹא יָאוֹת לָהּ
לְמַהְוִי תִּמְןָן. וּבְגִינִין דָא בָא הָוּה יְדַע רְחַמְנוֹ דָא מָא וְאַרְחָא
דִילִיה, אָמֵר לְמֹשֶׁה, בְּנֵי רְחִימָא, עִיטָא בְּתִרוֹויִיהוּ בְּדָא
תְּדִיר. וְדָא הוּא דְלַחִישׁוּ לֵי בְּלַחִישׁוּ, דָלָא חִזְיָה לְגַלְאָה,
דְבָרָא לֹא יְנַדְעַ, וַיִּחְמַי דָהָא רְצֹועָה אַתְפָּקָנָת, וַיַּדְחַל
תְּדִיר. אָבָל תִּרוֹויִיהוּ בְּעִיטָא דָא, וַיַּעֲיטָא חַדָּא.
תָא חִזְיָה בְּתִיב (שםוות לב) וַיַּרְא הָעָם כִּי בְשִׁשׁ מֹשֶׁה. מֵאַן

הָעָם. אִינּוֹן עַרְבָּרְבָּן. מֵאַן עַרְבָּרְבָּן. וְכֵי לְנוּדִים וּכְוֹשִׁים
וּכְפַתּוֹרִים וּתְוֹגְרָמִים הָוּ, דַקְרָאַן לוֹזָן עַרְבָּרְבָּן, וְהָלָא
מִצְרָיִם הָוּ, וּמִמִּצְרָיִם נִטְלוּ, וְאַלְוָה הָוּ עַרְבּוּבִיא דַעֲמִין
סְגִיאַין, הַכִּי תְּוָה לֵיהּ לְמַכְתָּבָה, עַרְבָּרְבָּן עַלְוָה אַתֶּם לִפְנֵי
עַרְבּוּבִיא דַלְהֹן.

אַלְאָ (שמות יב) עַרְבָּרְבָּן עַלְהָה אַתֶּם. עַמְּאָחָד תְּוָה, וְלִישָׁן
חָד, אַבְלָכֶל חַרְשֵׁי מִצְרָיִם, וְכֶל חַרְטוּמִי דַלְהֹן
הָוּ, דַכְתִּיב בְּהֹו, (שמות ז) וַיַּעֲשֵׂו גַּם הֵם חַרְטוּמִי מִצְרָיִם.
דָבָעוֹ לְמַיְקָם לְקַבֵּל פְּלִיאָן דַקְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הָוּא, כִּיּוֹן
דְּחָמוֹ נִפְשֵׁין וּפְלִיאָן דַעֲבָד מִשְׁהָ בְּמִצְרָיִם, אַהֲדָרוֹ לְגַבֵּי
מִשְׁהָ. אָמַר לֵיהּ קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוּא לְמִשְׁהָ, לֹא תִקְבֵּל לוֹזָן.
אָמַר מִשְׁהָ, מִאֲרִיךְ דַעַלְמָא, כִּיּוֹן דְּחָמוֹ גְּבוּרָתָא דִילָה,
בְּעָאָן לְאַתְגִּירָא. יְחִימָן גְּבוּרָתָךְ בְּכֶל יוֹמָא, וַיְנִדְעַוּן
דְּלִית אַלְהָא בָּרְ מַנְהָ. וַיִּקְבֵּל לוֹזָן מִשְׁהָ.

אַמְּאִי קָרָא לוֹזָן עַרְבָּרְבָּן. אַלְאָכֶל חַרְשֵׁין דְמִצְרָיִם הָוּ,
וּבְרִישֵׁיהָן (בלק קצ"ד ע"א) יוֹנוֹס (אמרו המגיהים: אוֹלִי אלּוּ דָם

יוֹחָנִי וּמִמְרָא שְׁנוּכָרוּ בְשָׁמוֹת רַבָּה פְּרָשָׁת ט' דַף ע"ב ע"ג שׂוֹרָה ל"א אָמוֹר יוֹחָנִי וּמִמְרָא אֶל
מִשְׁהָ תָבֵן אַתָּה מַכְנִיס לְעִפְרִים) וַיִּמְבְּרוּס, וַיִּשְׁעַתֵּי דִיּוֹמָא הָוּ עַבְדִּי
תַּדִּיר חַרְשֵׁיְהָוּ. וְכֶל אַלְיָן חַרְשֵׁין עַלְאַיָּן, הָוּ מַסְתַּכְלִי
מִפְּיֵנִי שְׁמַשָּׁא, מִשְׁירָותָא דְשִׁית שְׁעָוָת וּמַחְצָה, עַד
שִׁירָותָא דְתִשְׁעָה וּמַחְצָה. דְהִיִּינוּ עַרְבָּרְבָּא. כֶּל אִינּוֹן

חרשין זעירין, משירותא דתsha ומחצה, עד פלגות ליליא.

איבון עלאין דבаг, הו מסתכלי מבני גט שמשא. דהא בדין שראן תשע מאה ותשען וחמש דרגין, למשטה על טורי חשה. ורוחא דלהון, הו (בלק קצ"א ע"א) משטה על כל איבון חרשין (נ"א דרגין) בחרשייה. ואילין הו עבדי, כל מה דאיבון בעאן. עד הכל מצראי רחצנו דלהון באליין הו. וקראן לון ערבות. בגין דאית ערבת זעירא, מתשע שעות (ד"ק קצ"א ט"ב) ומחצה ולתתא, דא ערבת זעירא. ותרי ערבי אינון, ועל דא גם ערבות רב עלה אתם.

וחכמתא דלהון, הו סגי. ואיבון אסתכלו בשעתி דיומא, ואסתכלו בדראגא דמשה, וחמו דהא בכל סטרין בשש משה: בשש שעתי קדמאין דיומא, דאיבון לא יכולין לשלאה בהג, (נ"א בגין שית) בשית דרגין עלאיין דאחדין בית (נ"א דאחד בהג) ובכל סטרין בשית הו, ובערטרין באליין שית, הו זמין לרדת מן ההר, הכתיב כי בשש משה לרדת מן ההר.

מיד ויקהל העם על אהרן, (רhei תנין דבזהיא שעטה דנחת משה וקביל אוריותא בלחוודי כלא כל ישראל ואיהו קביל אוריותא בעלמא. ואפלו מגילת אסתר דכתיב (אסתר ט) וקבל היהודים. וקבעו היהודים מבעי ליה. מאי וקבע אלא דא משה דאייה היהודים כלא דיהודה. ויקהל העם על אחר) **אמאי על אהרן.**

בגין לאתכללא בסטרא דימינא, דהא איפון שמאלא בעו מגיה, ובгин דלהוי קליל בימינא, אתכנשו על אהרן, ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים. (אלhim וראי בשטר שמאלא. אשר ילכו אשר ילק מבעי ליה. מאי אשר ילכה. אלא אלהים שית דרגא איננו (ד"א ששת ימי המעשה בלהו בסטר שמאלא דאלhim שית איננו. דאי תימא דהא שביע איננו. זההוא אלהים עילאה לא עאל בבללא).

טא חזי, כל זמנא דהוה משה במצרים, שמא דאלhim לא דכיר, אלא שמא דיי, ועל דא קשיא ליה לפרטעה בגין דלא יהא תוקפא לההוא סטרא אחרא, ולא יתרהה בעלמא. השטא בעו היהא מלא, והיינו קום עשה לנו אלהים. לנו דיקא, דאנן צריכין להאי מלא, לתקפא סטרא דילן, דהוה אתڌיא עד השטא.

אשר ילכו לפניהו. מאי אמרו. אלא הבי אמרו, חמיבנן דאתון ישראל, כל טוב וכל יקר דעתמא לכוכו, ואנן דחינן לבך. דילכו, (שמות יג) ווי הולך לפניהם יומם. אוף הבי אלהים אשר ילכו לפניהו, כמה דازיל קמייכו יי. דהא רשוי אית לסטרא דילן למחה אוף הבי לקמנא, אי בזמין ליה עובדא.

טא חזי, כל ענגי יקר דازלו במדברא, לא הו חפיין אלא לבני ישראל לחודויהו. וההוא עננא דיקר, דכתיב ווי הולך לפניהם יומם, אזלא לקמייהו. ואlein

ערב רב, וכל איבון בעיר עאנין ותורין, הו איזלו לבר ממשריהיתא, לבתרייתא. וטא חזוי, כל איבון ארבעין שניין דקא איזלו ישראל במדברא, שום לבלוּכָא וטנופא לא הוּה גוּ ענני לגו. ועל דא עאנין ותורי והוו אכלי עשב לבר הוּה, וכל איבון דגיטרי לוּן.

אמר רבי אלעזר, אבא, אי הִכְיָה איבון ערב רב לא הוּה אכלי מן מפָא. אמר ליְה ודאַי הִכְיָה הוּא. אלא מה דיהבין לוּן ישראל, פָמָן דיהיב לעבדיה. וממה הוּה אכלי. מתמצית, מה דאשтар מבר ריחיא, פָסָולת. וקרא אכרייז ואמר, (שמות טז) ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה. בני ישראל, ולא אחרא. ויראו בני ישראל ויאמרו מן הוּא, ולא שאור ערב רב, עאנין ותורי, דהוו בִּנֵּיהוּ.

עד השטא, הוּא תכפיין איבון ערב רב והשטא קמו ובעו עובדא, לאתקפה לסתרא אחרא. אמרו, או נהא כלנא עמא חדא, ונהי בכללא עמכוּן, או יהא לנוּ מאן דיהה קמנא, פָמָה דיהה אללהכון קמייכון. אמר אהרן, חס ושלום דאלין ישתחפונ בעמא קדיישא, למהי כלא כללא חדא, ולא יתערבון עמא קדיישא בעמא דא, כללא חדא, אלא טוב איהו לאפרשה לוּן מגו עמא קדיישא, עד דידיית משה.

וְאַהֲרֹן לְטוּב אֶתְפּוֹן, אֶלָּא סְגִיאָין הַוּ מִישְׁרָאֵל
דְּאַשְׁתַּתְפּוֹ בְּהַדִּיְהוּ בְּלָבָא. וּבָגִין כֵּה, כִּד אַתָּא
מְשָׁה, אַצְטְּרִיךְ לְבָרְרָא וְלִלְבְּנָא לְעַמָּא קָדִישָׁא מִהְהֹוא
חֽוֹבָא, וְאַשְׁקֵי לֹזֶن שְׁקִין, עַד דְּאַתְּבְּרִירָו (ד"ג קצ"ב ע"א) בְּלָהּוּ
וְלֹא אַשְׁתָּאֵר בְּהוּ פְּסֻולָּתּוּ פָּלָל.

אָמֵר לֹזֶן אַהֲרֹן, (שמות לט) פְּרָקָיו גְּזִימִי הַזָּהָב, וּכְיֵילָא הוּה
לוּזֶן דְּהַבָּא אַחֲרָא. אֶלָּא אָמֵר אַהֲרֹן, בְּעוֹד דְּאֵיתָ
לוּזֶן קְטַתָּה בְּבָנֵי הָיוּ וּבְנֵשִׁי הָיוּ, יִתְעַבְּבוֹן, וּבֵין כֵּה יִתְהִי
מְשָׁה. תֵּא חִזֵּי, תְּגִינֵּן קְשִׁים גְּרִים לְיִשְׂרָאֵל פְּסֻפָּחָת בְּבָשָׂר
הַחַי, כֵּל שְׁבָן אַלְיִזְנָן, דְּלֹא הַוּ גְּרִים בְּדַקָּא יָאֹתָן. אַיִלּוֹן
מֵה עָבְדוּ. וַיַּתְּפַרְקֵי כֵּל הַעַם אֶת גְּזִימִי הַזָּהָב אֲשֶׁר
בְּאוֹנוֹנֵיכֶם. כַּמָּה אַלְפִּי וּרְבָוֹן הַוּ מְבָזָםִיהָוּן תִּמְנָן.

מֵה פְּתִיבָה, וַיַּקְחֵי מֵידָם וַיִּצְרֵר אֹתוֹ בְּחִרְטָה וְגַוּ. אַהֲרֹן לֹא
אָסְתָּמֵר, מַאיְלָוֹן תְּרֵין חַפְּיִמְיָן, דְּהָוּ בְּרִישִׁיהָוּן
דְּהַהְוָא עַרְבָּ רַב. חַד מִפְּנֵי הַוּ קָמִיהָ, וְאַחֲרָא הַוּ עַבְדִּ
בְּחִרְשָׁוִי. כִּיּוֹן דְּתַרְוּוִיהָ אַתְּיִיעַטּוּ כְּחַדָּא, בְּטַלּוּ הַהְיָא
דְּהַבָּא, (כח) תְּרֵין שְׁלִישִׁי בִּידָא הַחַד, וְשְׁלִישִׁ בִּידָא
דְּאַחֲרָא. בָּגִין דְּהַכִּי אַצְטְּרִיךְ בְּהַהְוָא זִינָא דְּתַרְשָׁא.

בְּכָה רַבִּי שְׁמַעוֹן, אָמֵר אֵי חַסִּידָא קָדִישָׁא, אַהֲרֹן מִשְׁיחָא
דְּאַלְהָא רַבָּא, בְּחַסִּידָתָה בְּפָלוּ כַּמָּה מְעַמָּא קָדִישָׁא.
וְאַנְתָּא הַוִּית יַדְעַ לְאָסְטָמֵרָא. מַהוּ עָבְדוּ. כִּד מְטוּ שִׁית

שעתין, ויום ההוא במתקלא, נטלו ההוא דהבא דפרקינו מאודגיהון. מי טעמא. בגין דמאן דאצטראיך למאבד חרשא, לא בעי למיחס עינוי על ממונא. ואינון אמרין, שעתא קיימא לנו, אי אנן לא מעבין. לאו שעתא למיחס על דהבא, מיד ויתפרקו כל העם. מאי ויתפרקו. כמה דאת אמר (מלכים א יט) מפרק הרים ומשבר סלעים, דחbillו ותברו אונגייהו. בכה כמלךדים ואמר אי עמא קדיישא אי עמא קדיישא, דקידושא בריך הוא.

פתח רבי שמעון בביבה, ואמר, (שמות כא) והגישו אדני אל האלים וגוי. הוא אוקמונה חבריא, אזן דשמע בסיני, (יקרא כה) כי לי בני ישראל עבדים וגוי. ואיהו פריק עול מלכויות שמימים מעלייה, וזבין גריםיה לאחר, תרצה. ואלין חייביא רשיין, גברין בישין, בתיאובתא דלהון ומהדר לשרchnיהו, לא בעו משיחון ובגיהון אלא חbillו אורחיהו (ס"א אונגייהו) ואטפרקו מעול שמיא דפקיד להו משה, ותברו אונגייהו, דלית לון חולקא בשמא קדיישא, ועמא קדיישא.

מה עבדו. פליגו תרווייהו ההוא דהבא, חד גטיל תריין שלישין, וחד שליש. קמו לקבל שמשא, בשית שעתין. עבדו חרשיהו, ובלטו בלתייהון בחרשא דפומא. בגין דמطا שירותא דשבע, ארימו תרווייהו ידייהו על

ידוי דאהרן. (ומנגן דמירא דתרויוה יד מפל חד נטול ולא יתריר) **דכתיב ויקח** מידם, **טרויהו הווא,** ולא יתריר. **כיוון דאייהו קביל מידם** (ס"א תרי ולא ידיהם), **קלא נפק ואמר,** (משליא יא) **יד ליד לא ינקה רע,** **דכתיב כי ברע הויא.** **אייתי רע לעלמא.**

רוז דמללה. איפונ רשבעים חיבין חרשין בינוי דבלעם חייבא, בני בינוי דלבן רשייעא, חמוץ דכוס של ברכה בימין אייהו, ומין ימינה אתקוף פדייר. (ס"א יתריר) אמרו, **אי יהא בסטר דא,** **ההוא רישא דימינה,** **הא תוכפה דילון כדקא יאות.**

כיוון דמטא שבע שעתין דיום, יהבו לייה לאהרן מיד. **אי אייה הוה אמר לון שוו לייה בארעה בקדמתא,** **ואנא אטול,** לא הו יכלין בחרשינו כלום, אלא מידם נטול. **וקרא מתרעם ואמר,** ויקח מידם, חמוץ מה עבד אהרן גבר נביאה גבר חפים, לא ידע לאסתטרא, לאילו בטיל מארעא, כל חרשין דעלמא לא הו יכלין לאצלחה. **אבל بما אצלחו בעובדא דא,** בגין דויקח מידם ולא מארעא.

(שמות לו) **ויצר אותו בחרט,** לאו כמה דחשבין בני נשא, **דעבד ציורין במחוגה,** או במללה אחרא. אלא אתה קרא לאוכחא מללה, אהרן לא ידע לאסתטרא. אילו פד נטול מידיהון, הוה שדי לארעא, אף על גב דיטול לייה

לבדתך, לא היה (זק"ב ע"ב) אצלה עובדא בישא דא. אבל בכלא סיוע באישא היה, דגנית דהבא, וטמരיה מעינה, ביש בתך ביש, מי יוצר אותו בחרט. דשוי כל דהבא בכיסא חדא, ואסתמר מעינה. כדיין סליק פלא לעובדא. בספרא דחנוך אשפחנא, היה אמר הבי, ברא ייחידה יתילד לההוא רישא חורא, וכד ייתוון מבשרא דחמרי, יטעין ליה, בההוא דעתיל (ונא דעתיל) מרגלן בוגין דדהבא, بلا דעתא דיליה, ודיקנא יציר בציורה בחרט. מי בחרט. בחרט אנוש. דא קלמוסא דאנוש חייבא, דאטען לבני נשא.

ודאי דא ברירא דמלת, דאנוש כד אטען עלמא, בקלמוסא היה רשים רשיימין, הכל דיקנין ופלחין נכראין בההוא קלמוסא, (ס"א רשים רשיימין) ועל דא כתיב בחרט, היה דאשתחמודע למעבד הבי. ודא הוא ברירו דמלת.

וככלא היה, ודואי בכיסא ארמי דהבא, וכסי ליה מעינה, כמה דאמרו איפון חרשין, והבי אצטראיך בזיני דחרשין אלין. ודא הוא עובדא דחרשין אלין, מלת דאצטראיך באטגליה, לאתגלאה לבתך, אצטראיך טמירוי וכסוייא בקדמיתא, דיתפסי מעינה, ובתך יפוק אומנא לאומנותיה. ומלה דאצטראיך בכסוייא לבתך, אצטראיך באטגליה בקדמיתא.